

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CXXXII. Karoli Simplicis praeceptum pro monasterio Balneolensi in
dioecesi Gerundensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

ma de ipsa villa Blameda totum & ad integrum & omne confugium ejus. Datur ei in villa que vocatur Ortas, de causa sancti Iuliani, decimæ omnes. Et in ipso aice, in villa que vocatur Bavofus, medietatem decimarum ad Ecclesiam sancti Sixti pertinentium. Et in aice Ambronense, de villa que vocatur Grizilions, duas partes decimarum, omnes videlicet decimas ejusdem villæ, exceptis illis que pertinent ad Ecclesiam de Antonio in honore sancti Benigni consecrata. Et in aice Brivatense, in villa que vocatur Porcaricias, duas partes decimarum, & in villa que vocatur Vinezia de causa sancti Iuliani duas partes decimarum. Hæc omnia superscripta datum est eidem Ecclesie in honore sancti Iuliani & sancti Privati in villa que vocatur Blameda fundata, ut habeat ea, teneat, atque possideat, & ab hodierna die & deinceps rector ipsius Ecclesie cum omni integritate recipiat, & annis singulis festivitate sancti Iuliani, que evenit v. Kal. mensis septimi, in censum canonicis sancti Iuliani solidos quinque incunctanter exsolvat, & matri Ecclesie Arvernorum debitum obsequium, ut ceteræ capellæ similes ejus, persolvat. Et libellus iste dotis omni tempore incovulsus perseveret & indeficiens. Et ut hæc pagina dotis firmiter sit veridique credatur, manu propria subter eam firmavimus & ceterorum Canonicorum matris Ecclesie Agricolæ & Vitalis atque Canonicorum sancti Iuliani manibus insigniri præcipimus, & in calce hujus opusculi inseri iussimus. Et quandiu Iohannes sacerdos advixerit, qui eam fundavit, absque ullo contradicente regat, & præscriptum censum Canonicis sancti Iuliani persolvat. Et si de ipso censu tardus aut negligens extiterit, legibus emendet, & quandiu vixerit jamdictam capellam non perdat. Ex auctoritate autem Patris & Filij in virtute sancti Spiritus & lege canonica ac verbo nostro excommunicamus & interdicendo injungimus ut nullus eam ei diebus vitæ suæ auferat, aut illius Clericus super eum illam accipiat. Signum Vuilelmus Comes. Signum Amicus Archidiaconus. S. Ragenfredus Abbas. S. Amardus Archidiaconus. S. Eldefredus Præpositus. S. Austorgius Abbas. S. Eldebertus. S. Barnardus. S. Raianart. Actum v. Kal. Ianuarij apud Clatomontem civitatem, regni Karoli Francorum & Aquitanorum Principis anno xi.

CXXXI.

Decretum synodi Viennensis de capella sancti Severi constructa in parochia Taufiacensi.

An. 907.
Ex chartulario Ecclesie Viennensis.

ANno incarnationis dominicæ MCCCVII. Indictione x. acta est synodus apud Viennam metropolim iussu Domini ac venerabilis Alexandri ejusdem Ecclesie Archiepiscopi, in Ecclesia videlicet Domini & salvatoris nostri, ubi à multis in ejus præsentia suorumque ministrorum, necnon & venerabilium Abbatum, videlicet Eitlei Præpositi, Etlei Archidiaconi, Valdonis Abbatis, Leudonis Abbatis, multorumque aliorum reverendorum sacerdotum à diversis diversæ prolatæ sunt quarimonie. Inter cetera verò que in hac synodo discutienda ac deffinienda erant, orta

est quædam altercatio inter Aribertum Abbatem Romanensis monasterij necnon & Barnardum venerabilem monachum sanctique Mauricij Abbatem ex territorio de quadam capella sancti Severi in parochia sancti Primi sita in villa Taufiac, quam quidam homo in præstariam tenebat nomine Fulcherius, dicens jamdictus Aribertus Abbas quod ex prædicto territorio decimæ iuste & legaliter ad capellam sancti Severi pervenire debuissent. Sed Barnardus Abbas affirmando contradicebat non ita esse, sed omnes decimæ ex præmemorato territorio legaliter & rationabiliter plus pertinerent ad Ecclesiam sancti Primi, quam ille in manu ad ordinandum habebat, præter primum monachorum laboratum, quam ad supra dictam sancti Severi capellam. Tunc à sancta synodo iudicatum est illi, ne forte deinceps ex eadem causa aliqua moliretur injuria, ut sicut ille propriis testificabatur verbis, ita testes sui sacerdotes sub iurejurando admittissent. Prædictus quoque Barnardus Abbas suos in sancta synodo præsentem ostendit testes, quorum nomina sunt hæc, Christianus Presbyter, Signinus Presbyter, Albarius Presbyter, Folmarus Presbyter, Badinus, Presbyter, Archinerius Presbyter, Girolodus Presbyter, & sacramentis datis omnia legaliter explevit sicut iudicatum fuit, & prædictas decimas ad eandem Ecclesiam sancti Primi evindicavit. Ego Alexander sanctæ Viennensis Ecclesie Episcopus manu propria robotavi & aliis robotate iussi. Ezeus humilis Præpositus. Andreas Presbyter.

CXXXII.

Karoli Simplicis præceptum pro monasterio Balneolensi in diocesi Gerundenfi.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis, Karolus divina propitiante clementia Rex Francorum. Si erga loca divinis cultibus mancipata Deoque mercedem famulantibus beneficia opportuna largimur, præmium remunerationis æternæ ob id nobis rependi non diffidimus, quin etiam ad diuturnam felicemque regni nostri idipsum stabilitatem pertinere nullatenus dubitamus. Itaque notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesie fidelibus & nostris præsentibus scilicet atque futuris quoniam venerandus vir Halfredus monasterij Abbas quod appellatur Banniolas, quod est constructum in honore sancti Stephani protomartyris Christi, in pago Bisuldinensi situm, adiens nostræ dignitatis clementiam, obtulit nobis præcepta Domini Ludovici atavi nostri pia memorie Imperatoris augusti, necnon & avi nostri illustris Imperatoris Karoli, atque genitoris nostri eximij Ludovici Regis; in quibus continebatur qualiter idem monasterium cum monachis ibidem Deo obsequentibus & omnibus ei pertinentibus sub immunitatis suæ munimine penitus susceperunt. Petiitque idem Halfredus Abba ut renovantes auctoritates illorum, eum ac monachos sibi commissos prædictumque monasterium & cellas sibi pertinentes sub immunitatis nostræ, sicut ipsos constat fecisse, defensione ac munime susceperemus.

An. 916.
Ex archivo monasterij Balneolensis.

Cujus precibus libenter adquirentes, idem monasterium & cum cum monachis & cunctis sibi pertinentibus cellis & rebus sub nostrae defensionis libertate suscepimus. Idem in loco qui dicitur Militarias, cella sancti Petri cum omni sua integritate, sicut in illorum indiculis resonat, & ipsa cella quae vocatur ruma vela, & in alio loco cella sancti Iuliani & sancti Michaelis, & in sancta pace cella sancti Vincentij cum omnibus terminis suis, & in Riudaler cella sanctae Mariae cum terminis suis, & in loco qui dicitur Sistorianus domum sanctae Mariae cum omnibus sibi pertinentibus, & in comitatu Petralateni cella sancti Petri, & aliam sancti Iohannis, cum alia cella cujus vocabulum est Pineta, & cella sancti Fruososi cum omnibus sibi pertinentibus, & in mala valle in villare quae dicitur Fontanetus, & vineas quae ibi attingere videntur, cum suis appendiciis omnibus, & cum cunctis aliis rebus ad ipsum monasterium pertinentibus, ut dictum est, sub nostrae immunitatis munimine & defensione placuit nobis suscipere. Praecipientes ergo iubemus ut nullus iudex publicus vel quilibet ex iudiciaria potestate in praedictum monasterium vel cellulas aut loca sibi pertinentia atque subiecta, seu agros, ac reliquas possessiones, in quibuscumque consistentibus locis, ad causas iudicario more audiendas, vel frequentes mansiones aut paraveredos sive paratas exigendas, vel seditiosas tollendas, aut homines ipsius monasterij distringendos, seu aliquas redibitiones aut functiones aut illicitas occasiones requirendas ullo unquam tempore ingredi audeat, nec ea quae supra memorata sunt requirere praesumat, sed cum omnibus cellis vel locis sepe praefato monasterio subiectis, in quibuscumque consistent locis, quas moderno tempore tam ex ascriptione quam ex heremo habent tractas, seu deinceps e cetero possiderint, cum aliis quibuscumque possessionibus quibus praesenti tempore eidem Abbas iuste & rationabiliter divina pietas per suos, suosque fideles ipsi sacratissimo loco voluntarie exorare. Et quando-cunque divina pietas eundem Abbatem ab hoc seculo susceperit, quandiu ipsi monachi inter se talem eligere valuerint qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere queant, per nostrum consensum ac iussionem licentiam habeant ex semetipsis eligendi Abbates. Nolumus praeterea ut ab ipsis vel ab eorum hominibus aliquid telonei neque pascuaticum nec mansiones, tacos aut aliquas redibitiones exigatur. Et ut haec auctoritas nostra semper inconcussa permaneat, manu propria super eam firmamus, & anuli nostri impressione assignati iussimus.

Signum Karoli Regis piissimi.

Gozlinus regiae dignitatis Notarius ad vicem Hervei Archiepiscopi summiq[ue] Cancellarij recognovit.

Datum v. Idus April. Indictione IIII. regnante Karolo Rege gloriosissimo redintegrante XVIIII. largiore vero hereditate indepta v.

Actum Herdiallo palatio in Dei nomine feliciter. Amen.

CXXXIII.

Acta dotis & consecrationis Ecclesiae de Canero in diocesi Arvernensi.

ANno incarnationis dominicae DCCCXXXIII. Indictione XI. adit Iohannes Archidiaconus sedem matris Ecclesiae Arvernorum, postulans humiliter & petens apud venerandum Armaldum ejus sedis providum Praesulem edificari sibi in fundo sancti Iuliani & suo Ecclesiam ipsi in locis valde pernecessariam. Cujus preces cum primū abnuisset idem egregius Pontifex, tandem consulto fidelium & precibus victus, comperita etiam veridica ratione, adquevit postulanti, insuper sciscitans eundem postulantem si valeret ex rebus suis tantum ibi conferre ex quibus sacerdos in ipso loco Deo militans pauperem vitam possit sustentare. Ad haec cum respondisset velle se quandam particulam ex suis facultatibus largiri, totius Ecclesiae a praefato consulto illustri speculatore sanctum est eandem dedicandam Ecclesiam. Proficiens itaque praeratus Pontifex secundum sapientiam sibi a Deo collatam * opes * oves sibi creditas salubriter visitare, peruenit ad locum sibi crebris precibus & assiduis monitionibus exoratum; cernensque contiguitatem loci tempusque aptum, dedicavit eandem capellam specie septima mensis novissimi, & illustravit eam pignori-bus beatissimi martyris Iuliani Brivatenis. Est autem ipse locus, quo eadem constructa est aula, in comitatu Talamitense, in vicario Moyfiacense, in villa quae vocatur Canerus. Et in die dedicationis ejus datum est eidem loco à praefato Iohanne, consulto Arlebaldi Praepositi Ecclesiae sancti Iuliani martyris & Cunoberti Pentacontarchi ipsius loci ceterorumque Canonicorum, in eadem villa Canero massos unus quem Hembardus excolere videtur, & apendiae tres, & in aice Brivateni, in vicaria Cheriacense, in loco nuncupato illam calmen, quantum ibi visus est habere, & in aice Nonatense, in Severiaco vineam unam. Haec omnia superscripta data sunt eidem Ecclesiae in honore beati Iuliani fundatae à Iohanne & à ceteris sancti Iuliani Canonicis perpetuo dono. Considerans etiam Dominus Pontifex, & rem diligenter examinans, dedit praefato altari à se dedicato & sanctorum reliquiis decorato de ipsa villa Canero decimam omnem tam annonarum quam pecudum, & de villa quae vocatur Adimar similiter omnem decimam, & de villa quae vocatur Moden medietatem decimae, & de alio Moden similiter, & de villa quae nuncupatur Concas omnem decimam, & de Betel omnem decimam, & de villa quae cognominatur Nueliaco cum suis appendiciis omnem decimam, & de villa quae dicitur Alto Corenno medietatem decimae, & de Barzanis omnem decimam, & de villa quae vocatur Cumilis medietatem decimae, & de Rabarilis medietatem decimae, & de omnibus quae idem Iohannes habere videtur modo vel in posterum Deo auxiliante acquirere poterit in villa quae vocatur Severiacus sive Sorziacus, seu in illo monte, duas partes decimarum simili-

An. 924.
Ex char-
tulario Ec-
clesiae Bri-
vatenis
cap. 17.

Dddd ij